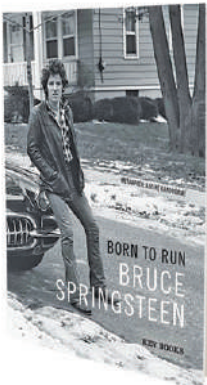

Born to run

BRUCE SPRINGSTEEN

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «KEY BOOKS»

Ο Bruce Springsteen αφοσιώθηκε για επτά χρόνια στη συγγραφή της ιστορίας της ζωής του και προσφέρει την ίδια ειλικρίνεια, το χιούμορ και την αυθεντικότητα που βρίσκει κανείς και στα τραγούδια του. Περιγράφει πώς μεγάλωσε σε μια καθολική οικογένεια στο Freehold του New Jersey, μέσα στην ποίηση, τον κίνδυνο και το σκτάδι που πυροδότησε τη φαντασία του μέχρι τη στιγμή που περιγράφει ως τη «Μεγάλη Έκρηξη»: όταν είδε την πρώτη εμφάνιση του Elvis Presley στην αμερικανική τηλεόραση. Αφηγείται γλαφυρά το πάθος που είχε να γίνει μουσικός, τα πρώτα του live στα μπαρ του Asbury Park και την άνοδο της E Street Band. Με αφοπλιστική ειλικρίνεια μοιράζεται για πρώτη φορά τις προσωπικές του μάχες που ενέπνευσαν τις καλύτερες δουλειές του και μας δείχνει γιατί το τραγούδι «Born to Run» αποκαλύπτει πολλά περισσότερα απ' όσα νομίζαμε. Το Born to Run θα είναι διαφωτιστικό για όποιον έχει απολαύσει τα τραγούδια του Bruce Springsteen, αλλά το βιβλίο αυτό είναι κάτι μεγαλύτερο από μια αυτοβιογραφία ενός θρυλικού αστέρα της ροκ. Είναι ένα βιβλίο για εργάτες και ονειροπόλους, για γνείς και παιδιά, για ερωτευμένους και μοναχικούς, για καλλιτέχνες, φρικιά ή για όποιον άλλο ήθελε να βουτήξει στα νερά του ιερού ποταμού της ροκ εν ρολ.

Το πλατύ ποτάμι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΡΑΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΡΜΑ»

«Όσοι ανοίγουν το βιβλίο τούτο μόνο για ν' απολαύσουν ένα εξαίρετα τίμιο κι εξαίσια καλογραμμένο πολεμικό αφήγημα, μπορούν να παρτρέξουν τις λίγες σελίδες του προλόγου. Αν όμως, ύστερα από το διάβασμα του βιβλίου, τους γεννηθεί η διάθεση να συζητήσουν πάνω σ' αυτό, ίσως βρουν εδώ μερικές σκέψεις που θα μπορέσουν να θρέψουν το στοχασμό τους, και ας μην μπορούν να τον χορτάσουν. Ο σύντομος αυτός πρόλογος είναι γραμμένος, όπως συμβαίνει συνήθως με τους πρόλογους, για κείνους που αγαπούν όχι μόνο την απόλαυση που παρέχεται από το διάβασμα, αλλά και τη θεώρηση και την ανάλυση της απόλαυσης αυτής. Κι αληθινά, νομίζω ότι το βιβλίο του Γιάννη Μπεράτη, τόσο από το θέμα του όσο και από το χειρισμό του θέματός του, κατ' εξοχήν προσφέρεται για μια τέτοια θεώρηση. [...] Το «Πλατύ Ποτάμι» είναι ένα άρτιο έργο, οργανικό, με σύνθεση, αρχή, μέση και τέλος. Μα ο υπότιτλός του, «Συμφωνία», μας δίνει να σκεφθούμε ότι, όπως το κάθε μέρος μιας συμφωνίας είναι ακέριο κι όμως εντάσσεται σ' ένα γενικότερο σύνολο, έτσι και αυτής της συμφωνίας έχουμε εδώ ένα μέρος ολόκληρο, μα που υπόσχεται μια ενδεχόμενη συνέχεια.»

η πρόταση της εβδομάδας

Η καρδιά του πατέρα μου

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΑΤΑΚΗ»

Μπαμπάκα, Για χρόνια, η αγάπη σου για μένα κι η αγάπη μου για σένα μιλούσαν άλλη γλώσσα. Κανείς μας δεν έφταιγε γι' αυτό: η ζωή είχε μπει ανάμεσά μας. Έπρεπε να μεγαλώσω για να δω καθαρά το πρόσωπό σου, να καταλάβω πόσα σου χρωστώ. Δυο τρόπους ξέρω μόνο να χαρίζομαι: ν' αγαπώ, και να γράφω. Και καθώς ήδη σ' αγαπάω απέραντα, σου χαρίζω αυτό το βιβλίο. Το μυστήριο της τρυφεράς, μεγάλης σου καρδιάς ήτανε πάντα διάφανο.

Πέρα από το τείχος

ΚΑΤJA HOYER

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ»

Σοσιαλιστική αλληλεγγύη, μυστική αστυνομία, κεντρικός σχεδιασμός, συρματοπλέγματα: ήταν μια άλλη Γερμανία, γεννημένη στο γεωπολιτικό μεταίχμιο της ιδεολογίας και της ιστορίας. Από την ανέγερση του Τείχους του Βερολίνου το 1961, στη σχετική ευημερία της δεκαετίας του 1980, η Hoyer παρουσιάζει το πλούσιο πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τοπίο που αναδύθηκε στην πρώην Ανατολική Γερμανία εν μέσω της πολιτικής καταπίεσης και των διαφορών δυσπραγιών, μένοντας μακριά από τις αφελείς ψυχροπολεμικές απεικονίσεις που συνηθίζονται στη Δύση. Μέσα από ευρύ φάσμα μέχρι πρότινος δημοσίευτων πηγών και συνεντεύξεων, η Hoyer συνθέτει τη συναρπαστική ιστορία εκείνης της άλλης Γερμανίας, που βρισκόταν πέρα από το Τείχος.

Μπαουμγκάρντνερ

PAUL AUSTER

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Οστερ και σώστε!

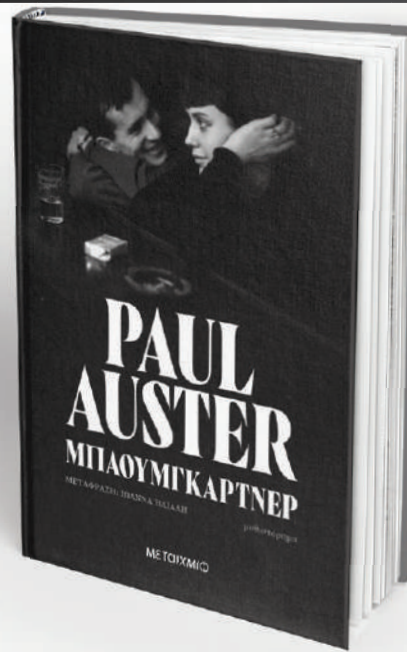
Τα μακρινά χρόνια των περισσότερων μαλλιών και των λιγότερων εγνοιών είχα την υπομανία ανακάλυψης αμερικάνων συγγραφέων με αποτύπωμα περισσότερο στην ποπ κουλτούρα και λιγότερο στο πουλιτζεράτο βασίλειο. Έχοντας δει τον Καπνό του Τζάρμους, έτρεξα σε slow motion αγωνίας την άλλη μέρα για να βρω βιβλία του Auster. Για κακή μου τύχη έπεσα πάνω στο «Λεβιάθαν» που ήταν μεταφρασμένο κάπως πρόχειρα αλλά μάλλον η πρόζα του συγγραφέα με άφησε παγερά αδιάφορο σαν σπίτι ξέστρωτο Δεκέμβρη μήνα. Όταν τελείωσα πριν λίγες μέρες το κύκνειο άσμα (πως τραγουδάνε οι κύκνοι, άραγε;) σκέφτηκα πως οι σχέσεις αναγνώστη-συγγραφέα έχουν ένα μαγικό τρόπο απομάγευσης και αποκατάστασης. Τα στερνά (του) τίμησαν τα πρώτα.

Ένας άνδρας θυμάται και κοιτάζει από το παράθυρο

Η ζωή του Σάι Μπαουμγκάρτνερ έχει καθοριστεί από τη βαθιά, διαρκή αγάπη του για τη γυναίκα του, την Άννα, που σκοτώθηκε σε ένα ατύχημα στη θάλασσα πριν από εννιά χρόνια. Τώρα, στα εβδομήντα ένα του, ο Μπαουμγκάρτνερ συνεχίζει να παλεύει για να ζήσει χωρίς εκείνη. Το μυθιστόρημα ξετυλίγεται μέσα από τις μνήμες και τις ιστορίες που αναδύονται, πηγαίνοντάς μας πίσω στο 1968, όταν γνωρίστηκαν ο Σάι και η Άννα, άφραγκοι φοιτητές στη Νέα Υόρκη, και στην παθιασμένη τους σχέση, διάρκειας σαράντα ετών, ενώ στη συνέχεια επιστρέφουμε στα νεανικά χρόνια του Μπαουμγκάρτνερ στο Νιούρκ και στον πολωνικής καταγωγής πατέρα του, ιδιοκτήτη ενός καταστήματος ρούχων και αποτυχημένο επαναστάτη.

Χαρήκαμε για το πέρασμά σας, αγαπντέ

Ο Paul Auster (Πολ Όστερ) γεννήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου του 1947 στο Νιου Τζέρσι από γονείς πολωνοεβραϊκής καταγωγής. Απόφοιτος του πανεπιστημίου Κολούμπια, μετά τις σπουδές του έζησε για ένα διάστημα στη Γαλλία. Το πρώτο του πεζογραφικό βιβλίο

είναι το αυτοβιογραφικό δοκίμιο Η επινόηση της μοναξιάς (1982). Ακολούθησε η Τριλογία της Νέας Υόρκης: Γυάλινη πόλη (1985), Φαντάσματα (1986) και Το κλειδωμένο δωμάτιο (1986), μεταμοντέρνες παραλλαγές της ιστορίας μυστηρίου που τον καθιέρωσαν ως έναν από τους σημαντικότερους σύγχρονους συγγραφείς. Έκτοτε έχει γράψει πλήθος πεζογραφικών έργων μεταξύ των οποίων τα μυθιστορήματα: Mr. Vertigo, Το βιβλίο των ψευδαισθήσεων, Σάνσεντ Παρκ, Αόρατος, 4 3 2 1, Φλεγόμενο αγόρι, Αιματοβαμμένο έθνος.

Επιμύθιο

Είναι κολοσσιαία δύσκολο να αποτινάξεις τη στάχτη της πληροφορίας πως αυτό που διαβάζεις είναι το τελευταίο βιβλίο ενός συγγραφέα. Κάνεις προβολές διαρκώς σαν χαλασμένος προτζέκτορας και ζυγίζεις τις λέξεις σαν ψυχαναγκαστικός υπάλληλος στα τυριά του Σκλαβενίτη. Ήξερε πως έρχεται το τέλος; Μήπως έχει άλλα διακόσια βιβλία στα συρτάρια του; Όταν το νεφέλωμα διαλυθεί μένεις έκπληκτος για το πώς ο συγγραφέας κατόρθωσε να δαμάσει τόσο υλικό σε λίγες(;) σελίδες. Ένα πορτρέτο που η απώλεια καθορίζει τις πράξεις και δημιουργεί μια απίθανη χωροχρονική καμπύλη μιας ολοκληρωμένης περσόνας. Γόνата που τουμπανιάζουν, γεροντοέρωτες, βιβλιοθήκες με δόντια και μια βόλτα στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου, με κάθε βήμα και ένα μάθημα πρόζας, συγγραφής, ζωής, τέλους. Ενός κάποιου τέλους.

Μιχ. Παπ.